THE BIBLE TRUTH

Editor
P.K. VARGHESE

000

Published by Church of Christ

പുതിയ നിയമ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ പുനരേകീകരണം

Vol. 33 | January 2018 | No.01

എഡിറ്റോറിയൽ

ഇതു ദുഷ്ക്കാലമെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളാണ് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും സംഭവിക്കുന്നത്. കാരണം ആളുകളിൽ ദൈവഭയം ഇല്ല എന്ന് അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ തെളിയിക്കുന്നു. നാൾക്കുനാൾ അക്രമങ്ങൾ പീഡനങ്ങൾ എന്നിവ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ തരം ആളുകളിലും ഇത്തരം സ്വഭാവങ്ങൾ കാണാം. താരതമ്യേന കുറവ് വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരിൽ ആണ് എന്നു പറയാം. പക്ഷെ അത്തരം ആളുകളിലെ ദുർഗുണ വാസനകൾ എന്തുകൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കയും അതിനെ നീക്കം ചെയ്യുവാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നും ആളുകൾ മനസിലാക്കണം. ഇതെല്ലാം ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവമായി തള്ളിക്കളയാവുന്നതല്ല. സമൂഹത്തെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന മാരകമായ ഒരു രോഗം പോലെയാണ് ഇത്. മനുഷ്യജീവിതത്തിന് അവർ കൽപിക്കുന്ന വില വൈകാരികമാണ്. സാംസ്കാരിവും മതപരവുമായി ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നവരിലും ഇതു കാണാം.

എവിടെയും വർഗീയ വാദികളും ദീവ്രവാദികളും സദാചാര വാദികളും സമൂഹത്തിൽ തലപൊക്കുന്നത് യാദൃശ്ചികമല്ല. ഇതിന്റെയെല്ലാം പിന്നിൽ അവരെ അത്തരം പ്രവൃത്തികൾക്ക് പ്രോൽസാഹനം നൽകുന്നുവരുണ്ട്. വളരെ ചുരുക്കം ചിലർ മാത്രം ഇതിനെതിരെ ശബ്ദം ഉയർത്തുന്നുണ്ട്. ഭൂരിഭാഗം പേരും നിശബ്ദതയിൽ കഴിയുന്നു. ഏതു വിധത്തിൽ ഇവയെ എതിർക്കണമെന്ന് അറിയാത്തവരും ഇല്ലാതില്ല. എന്താണ് ദൈവ വചനം നമ്മെ പഠിപ്പി

ക്കുന്നത് എന്നത് മുഖ്യകാര്യമാണ്. കാരണം അന്തിമമായി എല്ലാവരും ദൈവത്തോട് കണക്കു കൊടുക്കണം. അതിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. അതിൽ നമ്മുടെ സംസാരവും പ്രവൃത്തികളും അടങ്ങുന്നതാണ്. പലർക്കും ആ യാഥാർത്ഥ്യം അറിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങളുടെ ജീവിതം ക്രമപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നത്. ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സത്യം എല്ലാ മനുഷ്യരും അറിയണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ആളുകൾ തങ്ങളുടെ തോന്നലിൻപ്രകാരം കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുകയും വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ അവിടെയാണ് പരാജയം സംഭവിക്കുന്നത്. പഴയ നിയമകാലത്തെ മനുഷ്യർ വിശേഷിച്ച് യഹൂദ ജനം യഹോവയായ ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാട് കേട്ട് ജീവിക്കണമായിരുന്നു. ജാതികളായ ആളുകൾ അവരുടെ മനസാക്ഷിയനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ ദൈവം തന്റെ പുത്രനായ യേശുവിനെ ലോകത്തിലേക്ക് അയക്കുകയും അവൻ സർവ്വ ലോകത്തിനുമായി ജീവിക്കുകയും, മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ പുതിയ നിയമം പ്രാബല്യത്തിലായി. പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും രക്തത്താൽ സ്ഥാപിതമായതാണ്. എന്നാൽ ഈ അന്ത്യകാലത്ത് മനുഷ്യരെല്ലാവരും അനുസരിക്കേണ്ടത് പുതിയ നിയമമാണ്. കർത്താവ് കൽപിച്ച കൽപനകൾ എല്ലാം അനുസരിക്കുവാൻ സകല സൃഷ്ടികളും ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്.

ക്രിസ്തു പഠിപ്പിച്ച സത്യമാർഗമെന്ന ദൈവവഴിയനുസരിച്ച് എല്ലാവരും ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇന്നു ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മ്ലേച്ഛതകൾ കാണുകയില്ല. നിയമത്തെ സ്നേഹിച്ച് കൈക്കൊള്ളുകയാണ് ഓരോരുത്തരും ചെയ്യേണ്ടത്. അതിനെ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കയും, അവന്റെ അരുളപ്പാടുകൾ മനസിലാക്കി പാപത്തെ വിട്ടുകളഞ്ഞ്, യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്ന് ഏറ്റു പറഞ്ഞ് പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും നാമത്തിൽ പാപമോചനത്തിനായി സ്നാനം ഏൽക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവൻ തന്റെ സഭയോട് നമ്മെ ചേർക്കും. തുടർന്നു നാം മരണത്തോളം വിശ്വസ്തമായി അവനെ ആരാധിച്ച് സേവിക്കയും വേണം.

ആരാണീ യേശുക്രിസ്തു

J.C. ചോട്ട്

ഭൂരിഭാഗം പേരും ഇന്നു ലോകത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെ കുറിച്ച് കേട്ടറിവ് ഉള്ളവരായിരിക്കാം എന്നാൽ കുറച്ചുപേരെങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെ കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ ഉണ്ട്. ഈ കേട്ടിട്ടുള്ളവരിൽ തന്നെ അധികം പേരും യേശു വാസ്തവത്തിൽ ആരാണെന്നറിയാതെ പരിഭ്രാന്തിയിലാണ്. ദശലക്ഷക്കണക്കിനു ആളുകൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. അതേപോലെ ദശലക്ഷക്കണക്കിനു വിശ്വസിക്കാത്തവരുമുണ്ട്. ആരാണീ യേശുക്രിസ്തു?

ആരംഭത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു ദൈവത്തോടു കൂടെയായിരുന്നു. അവൻ ദൈവത്തിന്റെ തേജസിന്റെ പ്രഭയും തത്വത്തിന്റെ മുദ്രയും സകലത്തെയും തന്റെ ശക്തിയുള്ള വചനത്താൽ വഹിക്കുന്നവനും ആകകൊണ്ടു പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിയശേഷം ഉയരത്തിൽ മഹിമയുടെ വലത്തു ഭാഗത്തു ഇരിക്കയും അവൻ ദൈവ ദൂത ാരെക്കാൾ വിശിഷ്ടമായ നാമത്തിനു അവകാശിയായതിനു ഒത്തവണ്ണം അവരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായി തീരുകയും ചെയ്തു. (എബ്രായർ 1:3-4). വചനം ആയിരുന്ന കർത്താവാണ് ജഡമായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചിരുന്നത്. അവൻ ദൈവത്തോടുകൂടെയായിരുന്നു. ദൈവികത്വത്തിലെ ദൈവത്തോടുകൂടെയായിരുന്നു. ദൈവികത്വത്തിലെ ദൈവത്തോടുകൂടെയും പരിശുദ്ധത്മാവിനോടുകൂടെയുമായിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു യേശു. ദൈവം നിത്യനാണ്; അവനു ആരംഭമോ അവസാനമോ ഇല്ല. യേശുവും അങ്ങനെ തന്നെ (യെശയ്യാവ് 63:16) അവൻ ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നേക്കും ഉള്ളവനത്രെ (എബ്രായർ 13:8).

ദൈവ സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭമാണ് (വെളിപ്പാട് 3:14). അവൻ ആദിയും അന്തവുമാകുന്നു (വെളിപ്പാട് 22:13).

സകലത്തെയും സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടികർത്താവാണ് യേശുക്രിസ്തു. ഉല്പത്തി 1: 11-ൽ നാം വായിക്കുന്നതു. ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു എന്നാണ്. എബ്രായ ഭാഷയിൽ ദൈവം എന്ന വാക്കു ബഹുവചന രൂപത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൽ പിതാവും, വചനവും പരിശുദ്ധത്മാവും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നാം നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്ക എന്നു ദൈവം പറയുന്നുണ്ട് (ഉല്പത്തി 1:26). യേശുക്രിസ്തുവിനെ പറ്റി അപ്പൊസ് തലൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു: അവൻ അദൃശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും സർവ്വ സൃഷ്ടിക്കും ആദ്യ ജാതനും ആകുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും ദൃശ്യമായതും അദൃശ്യമായതും സിംഹാസനങ്ങൾ ആകട്ടെ കർത്തൃത്വങ്ങൾ ആകട്ടെ, സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ മുഖാന്തരവും അവനായിട്ടും സകലവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (കൊലൊസ്യർ 1:15-16).

ഭൗമികമായ ഒരു പിതാവു കൂടാതെ കന്യകയായിരുന്ന മറിയത്തിലൂടെ യേശു ഈ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനായി പിറന്നു ദൈവശക്തിയാലായിരുന്നു ഇതു സംഭവിച്ചത്. അനേക നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പുതന്നെ യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ ഈ പ്രത്യേക ജനത്തെ മുന്നറിയിച്ചിരുന്നു. ആകയാൽ കർത്താവു തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ഒരു അടയാളം തരും. കന്യക ഗർഭം ധരിച്ച് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവനു ഇമ്മാനുവൽ എന്നു പേർ വിളിക്കപ്പെടും. പരിശുദ്ധത്മാവിനാലായിരുന്നു മറിയ ഗർഭിണിയായത്. അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിപ്പാനിരികകൊണ്ടു നീ അവനു യേശു എന്നു പേർ ഇടേണം എന്നു

ദൈവ ദൂതൻ മിറയെ വിവാഹ നിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്ന യോസേഫിനോടു ദൈവ ദൂതൻ അരുളി ചെയ്തു. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും യേശുവിന്റെ ജനനം അത്ഭുതകരമായിരുന്നു എന്നു കാണാം. അവൻ വെറുമൊരു മനുഷ്യൻ മാത്രമായിരുന്നില്ല.

തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചു മനുഷ്യ വേഷമെടുത്തു യേശു ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചാണ് വന്നത്. ഭൗതിക ജനനം സ്വീകരിച്ചതോടുകൂടെ അവൻ മനുഷ്യരുടെ ഒരു സഹോദരനായി തീർന്നു (ഫിലിപ്പിയർ 2:6–8). മനുഷ്യരെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കുവാനാണ് അവൻ ഈ ഭൂമിയിലേക്കു വന്നതു. ദൈവം, തന്റെ ഏക ജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചു പോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു ദൈവം അവനെ നല്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല; ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രെ (യോഹന്നാൻ 3:16–17). കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞു രക്ഷിപ്പാനല്ലാ മനുഷ്യ പുത്രൻ വന്നതു (ലൂക്കൊസ് 19:10).

യേശു, ദൈവ പുത്രനാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനു അവൻ ധാരാളം അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റു അനേകം അത്ഭുതങ്ങളും യേശു തന്റെ ശിഷ്യ ാർ കാൺകെചെയ്തു. എന്നാൽ യേശു ദൈവ പുത്രനായ ക്രിസ്തു തന്നെ എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു വിശ്വസിച്ചിട്ടു അവന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നു (യോഹന്നാൻ 20:30–31).

യേശു, ക്രൂശിൽ മരിച്ചതുകൊണ്ടു അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു രക്ഷക്കും നിത്യജീവനും ഉള്ള പ്രത്യാശ ഒരുക്കി. പൗലോസ് അപ്പൊസ്തലൻ പറയുന്നതു: എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചതു വ്യഥാവല്ലെന്നു വരികിൽ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുമായ സുവിശേഷം നിങ്ങൾ

പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ ഞാൻ ഇന്ന വിധം നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രകാരം മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രകാരം മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു കേഫാവിനും പിന്നെ പന്തിരുവർക്കും പ്രത്യക്ഷനായി എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചതു നിങ്ങൾക്കു ഏല്പിച്ചു തന്നുവല്ലൊ എന്നത്രെ (1 കൊരിന്ത്യർ 15:1-4).

തന്റെ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ച് തന്റെ ഭവനമാകുന്ന സഭയിൽ വിശ്വസ്തമായി ജീവിക്കുന്നവരെ അവൻ രക്ഷിക്കും (മത്തായി 16:18; പ്രവൃത്തി 20:28). അവൻ രക്തം ചിന്തിയതു സഭയെ വിലക്കു വാങ്ങുവാനായിരുന്നു. അവന്റെ രക്തത്താൽ വിശുദ്ധീകരണം ലഭിച്ചവരെ അവൻ രക്ഷിച്ച് തന്റെ സഭയിലേക്കു ചേർക്കുന്നു. സഭ അവന്റെ ശരീരമാണ്. ആ ശരീരത്തിന്റെ തലയാണ് ക്രിസ്തു (എഫെസല്യർ 5:25; 3:15; പ്രവൃത്തി 2:47; 4:12). അവൻ സഭയുടെ രക്ഷിതാവാണ്. ഒരിക്കൽ വീണ്ടും വന്നു ആ സഭയെ പിതാവിനു ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കും.

നമുക്കു ഒരേ ഒരു പിതാവും ഒരേ കർത്താവും ഒരേ ഒരു ആത്മാവും മാത്രമെയുള്ളു. മതപരമായി സകല അധികാരവും യേശുക്രിസ്തുവിനാണുള്ളത്. അവൻ മത്രമാണ് മനുഷ്യർക്കും ദൈവത്തിനും മദ്ധ്യേയുള്ള ഏക മദ്ധ്യസ്ഥൻ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പിതാവിന്റെ വലതു ഭാഗത്ത് ഇരുന്നു അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു. അവൻ വീണ്ടും വരുമ്പോൾ അവനെ അനുസരിച്ച് ജീവിച്ചവരെ തന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു ആനയിക്കുന്നു (യോഹന്നാൻ 14:1-3).

സത്യത്തെ അവഗണിക്കൽ

ജോണി രാംസെ

ശരിയായി ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ കുഴപ്പം നേരിടുമ്പോഴും ദൈവത്തെ സേവിക്കാൻ തടസം നേരിടുമ്പോഴും ജീവിതം കഠിനമാകുന്നു (മലാഖി 1:13). സൃഷ്ടിയും സൃഷ്ടികർത്താവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വേർപിരിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒന്നാണ്. നമ്മുടെ ജീവനേക്കാൾ വലിയവനാണ് നമ്മുടെ രക്ഷിതാവ്. ഓരോ ദിവസവും നാം അവനോടു കൂടുതൽ പറ്റിച്ചേരുകയാണ് വേണ്ടത്. അവന്റെ ശുദ്ധീകരണ ശക്തിയും ത്രസിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹവും ആണ് നമ്മെ അവനുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്.

നാം എസ്രാ ശാസ്ത്രിയെ പോലെ കർത്താവിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ വായിച്ച് ഗ്രഹിച്ച് പ്രമാണിച്ചാൽ സ്വാഭാവികമായും ശക്തമായ ജീവിതം നയിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയും. തന്നെയുമല്ല, വിശ്വാസ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്നു വഴുതി പോകുവാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ളവർക്കു നാം സഹായകരമായി തീരുകയും ചെയ്യും. ദുരുപദേഷ്ടാക്കളും കള്ള പ്രവാചക ാരും മുൻപുണ്ടായിരുന്നതു പോലെ നമ്മുടെ ഈ കാലയളവിലും ഉണ്ട് (2 പത്രൊസ് 2:1; 1 യോഹന്നാൻ 4:1). ദൈവ വചനമെന്ന ശക്തമായ ആത്മാവിന്റെ വാളിനാൽ അതു എതിർക്കേണ്ടതാണ് (എഫെസ്യർ 6:17). സുവിശേഷത്തെ കോട്ടി മറിച്ചു കളയുന്നവരെ പുറത്തു കാണിക്കുകയും അവരോടു ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അവർ തെറ്റു തിരുത്തിയാൽ ക്ഷമിക്കാം (ഗലാത്യർ 1:6-9; 2 യോഹന്നാൻ 9-11). എന്തു സംഭവിച്ചാലും നാം മനുഷ്യരേക്കാൾ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു (പ്രവൃത്തി 5:29). അതു നാം ധൈര്യത്തോടെ ചെയ്യണം (പ്രവൃത്തി 14:3).

അതുപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ധൈര്യപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതു ആരോഗ്യപരമായ നല്ല പരീക്ഷണമോ ആകുകയില്ല. നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു തരുന്ന സന്ദർഭത്തെ എതിർക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. നാം തിരുവെഴുത്തിലെ യാഥാർത്ഥ്യ ബോധത്തെ വായിച്ചു ബോധ്യപ്പെട്ടത്, സാത്താനോടു ഒരു യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറാകുന്നുവെങ്കിൽ സംശയത്തെ ദുരീകരിക്കാനും അവന്റെ പരീക്ഷണത്തിൽ പരാജിതരാകാതിരിക്കാനും കഴിയും. കൂടാതെ നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയും കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതും നാം മുടക്കരുത്. നമ്മുടെ എതിരാളിയും ശത്രുവും ശക്തനാണെങ്കിലും അവന്റെ ശക്തിയേക്കാൾ ദൈവം ശക്തനാണെന്നു നാം തിരിച്ചറിയണം (1 യോഹന്നാൻ 4:4; 3:8; 5:4). സത്യത്തിനു ഒരു വിട്ടുവീഴ്ച്ചയും ചെയ്യരുത് (മത്തായി 12:30). ഇരുളിനും വെളിച്ചത്തിനും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല (2 കൊരിന്ത്യർ 6:14). നിർമ്മലവും ശക്തവുമായ വചനത്തിനു പകരമായി മറ്റൊന്നില്ല (യെശയ്യാവ് 30:10: യിരമ്മ്യാവ് 9:3).

നമുക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ മറ്റൊന്നില്ല. യോശുവ പറഞ്ഞതുപോലെ പറയുവാനേ സാധിക്കു. 'ഞാനും എന്റെ കുടുംബവുമോ ഞങ്ങൾ യഹോവയെ സേവിക്കും'. ജീവനേയും മരണത്തേയും നോക്കുമ്പോൾ അതിനേക്കാൾ വലുതാണ് സത്യം. വിശ്വാസ ത്യാഗത്തെ നാം കണ്ടുകൊണ്ടാണ് ജീവിക്കുന്നത്. പഴയ ലൗകിക മനുഷ്യനായ പാപ ജീവിതത്തെ വിട്ടു കളഞ്ഞ് ദൈവ സന്നിധിയിൽ വന്നു നാം സന്തോഷവും ദൈവ മഹത്വവും അനുഭവിച്ചവരാണ് (വെളിപ്പാട് 14:13).

സുവിശേഷത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ദൈവകുഞ്ഞാടിന്റെ അനുയായികളെ ഉപദ്രവിക്കുകയും തടവിലാക്കുകയും അറുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. യെഹൂദമതം, തത്വശാസ്ത്രം,

റോമൻ എതിർപ്പ് എന്നിവ യോജിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ ശത്രുക്കളായി മാറി.അനേക ചരിത്രകാന്മാർ പറഞ്ഞതുപോലെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ സൈന്യമായിരുന്നു വിജയിച്ചത്. കാരണം ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തെ ഇല്ലാതാക്കാൻ അവർക്കൊന്നും കഴിഞ്ഞില്ല.

രക്തസാക്ഷികൾ ചൊരിഞ്ഞ രക്തം രാജ്യത്തിന്റെ വ്യാപ്തിക്കു നിമിത്തമായി തീർന്നു. വിശ്വാസത്യാഗം നമ്മുടെ കാലയളവിലും തല പൊക്കുന്നുണ്ട്. ആ തെറ്റിനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ നമ്മിലെ നന്മ ഉണരണം. ആരാധനയുടെ കാര്യത്തിലും, ഉപദേശത്തിലും, ധാർമ്മികതയിലും വിവാഹത്തിലോ, ഉപേക്ഷണകാര്യത്തിലോ, ശവസംസ്കാരത്തിലോ അധികാരികളുടെ മുൻപിലോ നാം നമ്മുടെ മുട്ട് മടക്കാനിടയാക്കരുത്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുൻപിൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ മുട്ടു മടങ്ങാവു. നാം എവിടെയായിരുന്നാലും, പ്രസംഗ പീഠത്തിലും, ക്ലാസിലും, കോളേജിലും പ്രവൃത്തി മേഖലകളിലും വീട്ടിലും തെരുവിലും വ്യക്തിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും നാം ദൈവ വചനത്തോടു സത്യസന്ധത പുലർത്തി ജീവിക്കണം. നാം ധാർമ്മികതയിലും ആധുനികതയിലും വ്യക്തിപരമായ നിർമ്മലത സൂക്ഷിക്കണം. നാം ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവരാണെന്ന ഓർമ്മ വിട്ടുകളയരുത്.

വിശ്വാസത്യാഗം നമ്മുടെ കാലയളവിലും സംഭവിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ അധികാരത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് മാനുഷിക അധികാരത്തിനു കീഴ്പ്പെടുന്നവരാണവർ. റേഡിയോ, ടെലിവിഷൻ പേപ്പർ, മാസിക തുടങ്ങിയ വിവിധ മാദ്ധ്യമങ്ങളിലൂടെ ദുരുപദേശങ്ങൾ ഓരോ ഭവനത്തിലും എത്തിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നാം ബൈബിൾ വിശ്വാസവും, ബൈബിൾ പ്രകാരമുള്ള ആരാധനയും ബൈബിൾ അനുസരിച്ചുള്ള ജീവിതവും നയിക്കണം (ഫിലിപ്പിയർ 3:14).

✶

നല്ലവരായ എല്ലാവരും രക്ഷിക്കപ്പെടുമോ?

റോഡ് റൂതർഫോർഡ്

വലപ്പോഴും ആളുകൾ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളതു : നല്ലവരായ ആളുകൾ എല്ലാം രക്ഷിക്കപ്പെടും; അവരെ ഒന്നും ദൈവം നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നാണ്. അതിൽ അവർ അർത്ഥമാകുന്നതു എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും ഉൾപ്പെടുന്ന ധാർമ്മികരായ നല്ലവരെയാണ്. ഒരു വിഭാഗത്തിലും ഒരു സഭയിലും അംഗമാകാത്ത നല്ലവരും പരിഗണനയിൽ ഉണ്ട്. അവരും രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നാണ് ഇവർ കരുതുന്നതു. എല്ലാ നല്ലവരായ ആളുകളും രക്ഷിക്കപ്പെടുമോ? സത്യവേദപുസ്തകം എന്താണ് പറയുന്നത്? മതപരമായ ഏതു ചോദ്യങ്ങൾക്കും ആധികാരികമായ ഉത്തരം ബൈബിളിലാണല്ലോ ഉള്ളത്.

ഒരാൾക്കു തന്റേതായ നന്മ വേണ്ടത്ര ചെയ്തു രക്ഷ നേടുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല എന്നാണ് ബൈബിൾ പറയുന്നതു. ജനങ്ങൾക്കു അവരുടെ സൽപ്രവൃത്തികളാൽ രക്ഷ നേടുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ ക്രിസ്തു മരിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. കൃപയാലല്ലോ നിങ്ങൾ വിശ്വാസം മൂലം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: അതിന്നും നിങ്ങൾ കാരണമല്ല; ദൈവത്തിന്റെ ദാനമത്രെയാകുന്നു. ആരും പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പാൽ പ്രവർത്തികളും കാരണമല്ല (എഫെസ്യർ 2:8-9). റോമർക്കു ലേഖനം എഴുതുമ്പോൾ പൌലൊസ് പറയുന്നതു : ക്രിസ്തുവോ നാം ബലഹീനർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ തക്ക സമയത്തു അഭക്തർക്കു വേണ്ടി മരിച്ചു. നീതിമാനു വേണ്ടി ആരെങ്കിലും മരിക്കുന്നതു ദുർല്ലഭം; ഗുണവാനു വേണ്ടി പക്ഷേ മരിപ്പാൻ തുനിയുമായിരിക്കും.

ക്രിസ്തുവോ നാം പാപികൾ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ നമുക്കു വേണ്ടി മരിക്കയാൽ ദൈവം തനിക്കു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു (റോമർ 5:6-8).

നന്മയും തിന്മയും വിവചിച്ചറിയാൻ തക്ക പ്രായത്തോളം ജീവിച്ച ഏറ്റവും നല്ല ആളുകൾ പോലും പാപം ചെയ്യാതെ ജീവിച്ചിട്ടില്ല. ബൈബിൾ പറയുന്നു, എന്നാൽ നമുക്കു എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകതയുണ്ടോ? ഇല്ല, ഒരു വിധത്തിലുമില്ല. യഹൂദ ാരും ഒരുപോലെ പാപത്തിൻ കീഴായി നീതിമാർ ആരുമില്ല; ഒരുത്തൻ പോലുമില്ല. എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു ദൈവ തേജസ് ഇല്ലാത്തവരായി (റോമർ 3:9; 10,23).

ധാർമ്മികമായി നല്ലൊരു മനുഷ്യനെ അപ്പൊസ്തല പ്രവൃത്തി പത്താം അദ്ധ്യായ നാം വായിക്കുന്നു. മത ഭക്തനായ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു അവൻ. ധർമ്മം കൊടുക്കുന്നവനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഈ വ്യക്തിയെ കുറിച്ചു തിരുവെഴുത്തു എന്തു പറയുന്നു എന്നു നോക്കാം. കൈസര്യത്തിൽ ഇത്താലിക്ക എന്ന പട്ടാളത്തിൽ കൊർന്നെല്യോസ് എന്നു പേരുള്ളോരു ശതാധിപൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഭക്തനും തന്റെ സകല ഗൃഹത്തോടും കൂടെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവനുമായി ജനത്തിനു വളരെ ധർമ്മം കൊടുത്തും എപ്പോഴും ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചും പോന്നു (പ്രവൃത്തി 10:1-2). ഏക സത്യ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന, ആരാധിച്ചിരുന്ന വ്യക്തി ആയിരുന്നു. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുവാൻ അവൻ തന്റെ ഭവനത്തേയും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. സദാ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനുമായിരുന്നു. ദയാതൽപരനായിരുന്നതുകൊണ്ടു സാധുക്കളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ വിശ്വാസവും നല്ല പ്രവർത്തികളും എല്ലാം അവനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും

അവനും രക്ഷ ആവശ്യമായിരുന്നു.

അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു ദൂതൻ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു എന്നും നീ യോപ്പയിലേക്കു ആളയച്ചു പത്രൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള ശിമോനെ വരുത്തുക: നീയും നിന്റെ ഗൃഹം മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ള വാക്കുകളെ അവൻ നിന്നോടു സംസാരിക്കും എന്നു ദൂതൻ പറഞ്ഞു എന്നും ഞങ്ങളോടു അറിയിച്ചു. എല്ലാ നല്ലവരായ ആളുകളും രക്ഷിക്കപ്പെടുമോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളാൽ ഇല്ല എന്നാണ് ഉത്തരം. നല്ലവരായ ആളുകൾ പോലും പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ പാപം പോലും അയാളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അകറ്റി നിർത്തിയേക്കാം. കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവരല്ലാതെ അശുദ്ധമായതു യാതൊന്നും മ്ലേഛതയും ഭോഷ്ക്കും പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആരും അതിൽ കടക്കയില്ല (വെളിപ്പാട് 21:27).

ന്യായപ്രമാണത്തിലായിരുന്നവർ ഒന്നിൽ തെറ്റിയാൽ സകലത്തിലും തെറ്റുകാരനായി തീർന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു. ക്രിസ്തുവിനും ക്രിസ്തുവിന്റെ യോഗത്തിനുമാണ് പാപം മോചിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു (വെളിപ്പാട് 1:5). ഇതു സാദ്ധ്യമാകുന്നതു നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷവുമായി ബന്ധപ്പെടുമ്പോഴാണ്. ഇനി താമസിക്കുന്നതു എന്തു? എഴുന്നേറ്റു കർത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു സ്നാനമേറ്റു നിന്റെ പാപങ്ങളെ കഴുകികളക എന്നു അനന്യാസ് ശൗലിനോടു പറയുകയുണ്ടായി (പ്രവൃത്തി 22:16)

മതപരമായ എല്ലാ നല്ല ആളുകളും, ധാർമ്മികരായ എല്ലാ നല്ല ആളുകളും അവരുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നു ഒരിക്കലും കരുതേണ്ട. ദൈവത്താൽ നീതികരിക്കപ്പെട്ടാൽ

മാത്രമെ നാം നീതിമാന്മാരാകയുള്ളു. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവു നട്ടിട്ടില്ലാത്ത തൈ ഒക്കെയും വേരോടെ പിഴുതു പോകും എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (മത്തായി 15:13).

സ്നേഹത്തിൽ വെളിച്ചം പോലെ പ്രകാശിക്കുക

ബി.ജെ. ക്ലാർക്ക്

വക്രതയും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയുടെ മദ്ധ്യത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. അവരുടെ ഇടയിൽ നാം അഥവാ ദൈവ മക്കൾ വെളിച്ചമായി പ്രകാശിക്കണം (ഫിലിപ്പിയർ 2:15). അങ്ങനെ തന്നെ മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു സ്വർഗ്ഗ സ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുൻപിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ. ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശനം ശോഭിക്കാതിരിപ്പാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ ദൈവം അവിശ്വാസികളുടെ മനസു കുരുടാക്കി (2 കൊരിന്ത്യർ 4:4). ഇരുട്ടിൽ നിന്നു വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കണം. എന്നു അരുളിച്ചെയ്ത ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തിലുള്ള ദൈവ തേജസിന്റെ പരിജ്ഞാനം വിളങ്ങിക്കേണ്ടതിനു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നു (2 കൊരിന്ത്യർ 4:6). ക്രിസ്ത്യാനികളെ കുറിച്ചു അപ്പൊസ് തലൻ പറയുന്നതു : മുമ്പെ നിങ്ങൾ ഇരുളായിരുന്നു: ഇപ്പോഴോ കർത്താവിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു. കർത്താവിന്നു പ്രസാദമായതു എന്തെന്നു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടു വെളിച്ചത്തിലുള്ളവരായി നടന്നു കൊൾവിൻ (എഫെസ്യർ 4:8-9).

വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കളായി തീർന്നവർക്കു ഇരുട്ടിന്റെ നിഷ്ഫല പ്രവൃത്തികളോടു യാതൊരു കൂട്ടായ്മയുമില്ല വെളിച്ചത്തിനു ഇരുളിനോടു സഖ്യതയില്ല. നിങ്ങൾ അവിശ്വാസികളോടു ഇണയില്ലാപിണ കൂടരുതു. നീതിക്കും അധർമ്മത്തിനും തമ്മിൽ എന്തൊരു ചേർച്ച? വെളിച്ചത്തിനു ഇരുളിനോടു എന്തു കൂട്ടായ്മ? (2 കൊരിന്ത്യർ 6:14). വിശുദ്ധന്മാർക്കു വെളിച്ചത്തിലുള്ളഅവകാശത്തിനായി നമ്മെ പ്രാപ്ത് ാരാക്കുകയും നമ്മെ ഇരുട്ടിന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു വിടവിച്ചു തന്റെ സ്നേഹസ്വരൂപനായ പുത്രന്റെ രാജ്യത്തിലാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്ത ദൈവത്തിനു സന്തോഷത്തോടെ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നവരാകേണം എന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു (കൊലൊസ്യർ 1:12–13).

പാപത്തിന്റെ അന്ധകാരം നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിൽ പല വിധത്തിൽ നമ്മിലുള്ള വെളിച്ചത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. സ്നേഹം എന്ന സ്വഭാവത്തെ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിനേക്കാൾ മറിച്ചു വേറൊരു വഴിയും ഉണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തുവും ഒരു ന്യായ ശാസ്ത്രിയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ കാണാൻ കഴിയും. ന്യായശാസ്ത്രി യേശുവിനെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനാണ് വന്നത്. ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ കല്പന ഏതെന്നായിരുന്നു അവന്റെ ചോദ്യം. യേശു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണ മനസോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കണം എന്നാകുന്നു. ഇതു ഒന്നാമത്തേതും ഏറ്റവും വലിയതുമായ കല്പനയാകുന്നു. രണ്ടാമത്തേതു ഇതിനോടൊക്കുന്നു; നിന്നെപോലെ തന്നെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെയും സ്നേഹിക്ക. സകല ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചക ാരും ഈ രണ്ടു കല്പനകളിൽ

അടങ്ങുന്നു (മത്തായി 22:37-40). ഈ സന്ദർഭം മനസിൽ വെച്ചു കൊണ്ടു നമുക്ക് എങ്ങനെ സ്നേഹത്തിൽ നമ്മുടെ വെളിച്ചം പ്രകാശിപ്പിക്കാം എന്നു നോക്കാം.

ദൈവത്തിനുവേണ്ടി സ്നേഹത്തിൽ വെളിച്ചമായി പ്രകാശിക്കാം

ഏറ്റവും വലിയ കല്പന എടുത്തു പറയുമ്പോൾ കർത്താവു, പത്തു കല്പനകളിൽ ഒന്നെടുത്തു പറയുകയല്ല ചെയ്തു. അതിനു പകരമായി ആവർത്തന പുസ്തകം 6:5, വേല്യാപുസ്തകം 19:16 എന്നീ വേദഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയായിരുന്നു. വലുതും ഒന്നാമത്തേതുമായി യേശു ഇതു പറയുവാൻ കാരണമെന്തെന്നു പലരും ചിന്തിച്ചേക്കാം. കാരണമെന്തന്നാൽ ഒരാൾ ദൈവത്തെ പൂർണ്ണ മനസോടും, പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ മറ്റു കല്പനകൾ ഒക്കെ അവൻ അനുസരിക്കും. സ്നേഹവും അനുസരണവും അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. യേശു പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ കല്പനകളെ കാത്തുകൊള്ളും (യോഗന്നാൻ 14:15). യോഹന്നാൻ പറയുന്നതു: അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നതല്ലോ ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം; അവന്റെ കല്പനകൾ ഭാരമുള്ളവയല്ല.

പരീശന്മാർ അനുസരണത്തിനാണ് അമിത പ്രധാനന്യം കൊടുക്കുന്നതു. പക്ഷേ അവരുടെ ഹൃദയവും അനുസരണവും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ലെന്നു മത്രം. അധരം കൊണ്ടു അവർ ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. പക്ഷേ അവരുടെ ഹൃദയമോ ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്നു പോയിരിക്കുന്നു. ആന്തരിക സ്വാഭാവത്തേക്കാൾ അമിത പ്രാധാന്യം അവർ ബാഹ്യമായ പ്രവൃത്തികൾക്കാണ് കൊടുക്കുന്നതു. അനുസരണം വെറുമൊരു ചടങ്ങായി കൊണ്ടു

പോകുന്നതിനെക്കാൾ ഹൃദയ പൂർവ്വം ചെയ്യണമെന്നാണ് കർത്താവു പറഞ്ഞതു. മർക്കൊസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ന്യായശാസ്ത്രിയുടെ പ്രതികരമം ഇങ്ങനെയാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നന്നു, ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നെ; ഏകനേയുള്ളു അവനല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല. അവനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണ മനസ്സോടും പൂർണ്ണ ശക്തിയോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കുന്നതും തന്നേ പോലെ കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും സകല സർവ്വാംഗഹോമങ്ങളെക്കാളും യാഗങ്ങളെക്കാളും സാരമേറിയതു തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു (മർക്കൊസ് 12:32-33). അവന്റെ ഉത്തരത്തിലെ ഒരു ഭാഗം സങ്കീർത്തനത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നതിനോടു യോജിക്കുന്നു.

ഹനനയോഗവും ഭോജനയാഗവും നീ ഇച്ഛിച്ചില്ല. നീ ചെവികളെ എനിക്കു തുളെച്ചിരിക്കുന്നു. ഹോമയാഗവും പാപയാഗവും നീ ചോദിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു : ഇതാ, ഞാൻ വരുന്നു. പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്നെ കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നു, എന്റെ ദൈവമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ ഞാൻ പ്രിയപ്പെട്ടു; നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എന്റെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നു (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 40:6-8). ഈ ഭാഗം വായിക്കുമ്പോൾ, ദൈവം ഒരിക്കലും യാഗമോ വഴിപാടോ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുതോന്നിപോകും. അങ്ങനെയുള്ള തോന്നൽ ശരിയല്ല. പുറപ്പാട് ലേവ്യാപുസ്തകം എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ വായിച്ചാൽ ദൈവം അതല്ലൊം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു കാണാം. വെറുതെ യാഗം കഴിക്കുന്നതോ വഴിപാടു കൊണ്ടു വരുന്നതോ അല്ല ദൈവം ഇച്ഛിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ തോന്നി വേണം ചെയ്യുവാൻ. ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ നാം ചെയ്യുന്നതു പൂർണ്ണമായ ഇഷ്ടത്തോടെയാണ്.

ദൈവത്തിനിഷ്ടമില്ലാത്ത രീതിയിൽ നാം എന്തു ചെയ്താലും കുറ്റം തന്നെയാണ്. ദൈവ കല്പന അനുസരിക്കുന്നതുപോലും ദൈവം സംപ്രീതനാകുന്ന വിധത്തിൽ വേണം. യെശയ്യാവ്, മീഖാ എന്നീ പ്രവാചകന്മാരുടെ മുന്നറിയിപ്പുകൾ പ്രത്യേകം വായിച്ച് മനസിലാക്കുക (യെശയ്യാവ് 1:10–15; മീഖാ 6:6–8). നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ പൂർണ്ണമായ സ്നേഹത്തോടെ വേണം നാം ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ. ഒരു ചടങ്ങായി മാത്രം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയും നമ്മുടെ മനസാക്ഷി എവിടെയോ ആയിരിക്കും ചെയ്താൽ അതു ക്രമവിരുദ്ധം തന്നെയാണ്.

★

നിനക്കു എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ?

റോബർട്ട് ടെയിലർ

പ്രിയമെന്ന വാക്ക് അന്യോന്യമുള്ള ബന്ധത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഇതുപോലുള്ള പദങ്ങൾ ധാരാളം നമ്മുടെ ഉപയോഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവയാണ്. യേശുക്രിസ്തുവും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അവരുമായി ഇരിക്കുമ്പോൾ പത്രോസിനോടു ചോദിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യമാണ് ഈ ലേഖനത്തിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. അവർ പ്രാതൽ കഴിച്ചശേഷം യേശു, ശിമോൻ പത്രൊസിനോടു: യോഹന്നാന്റെ മകനായ ശിമോനേ, നീ ഇവരിൽ അധികമായി എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു അവൻ ഉറച്ചു, കർത്താവേ എനിക്കു നിന്നോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്ക എന്നു അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. രണ്ടാമതും അവനോടു: യോഹന്നാന്റെ മകനായ ശിമോനേ, നീ എന്നെ സ്നേഹി

ക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു അവൻ ഉവ്വു കർത്താവേ, എനിക്കു നിന്നോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ ആടുക്കളെ പാലിക്ക എന്നു അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. മൂന്നാമതും അവനോടു: യോഹന്നാന്റെ മകനായ ശിമോനേ, നിനക്കു എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു മൂന്നാമതും ചോദിക്ക യാൽ പത്രോസ് ദുഃഖിച്ചു. കർത്താവേ നീ സകലവും അറിയുന്നു. എനിക്കു നിന്നോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നും നീ അറിയുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ ഉയർപ്പിനു ശേഷമുള്ള പ്രത്യക്ഷതകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഇത്. പലപ്രാവശ്യം അവൻ പ്രത്യക്ഷനായിട്ടുണ്ട്. ഗലീലാ കടൽ പുറത്തു നടന്ന ഒരു സംഭാഷണമായിരുന്നു ഇത്. പത്രോസിനോടൊപ്പം അവിടെ വേറെയും ശിഷ്യ ാരുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സംഭാഷണം പ്രാരംഭത്തിൽ യേശുവും പത്രോസും തമ്മിലായിരുന്നു. ഇതു മറ്റുള്ളവരേയും നമ്മേയും ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. മൂന്നു വാക്കുകളാണ് അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു. "നിനക്കു എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ? ഒരേ ചോദ്യം മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു ചോദിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. നമുക്കു ഒരുമിച്ച് ഈ വിഷയത്തെ ധ്യാനിച്ചു ഗ്രഹിക്കാം. ഈ സുപ്രധാനമായ ചോദ്യത്തെ നമുക്കു വിഭജിച്ചു പഠിക്കാം. അടിസ്ഥാനപരമായി വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ചോദ്യമാണതു. നമ്മുട ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു ഈ വിഷയത്തെ ആഴമായി നമുക്കു ചിന്തിക്കാം.

1. ഇതു തിരിച്ചറിയാവുന്ന ചോദ്യമാണ്

സ്നേഹത്തെ സ്പർശിക്കുന്നുണ്ട് ഇതിൽ. സ്നേഹിക്കു

വാനും സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാനും ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ അധികം കാണുകയില്ല. കാരണം ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ തന്നെ ജൻമസിദ്ധമായി അതു അവനിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതു ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ സംഘർഷവും പിരിമുറുക്കവും ഉണ്ടാകും. അതു കുട്ടികളിലും പ്രായമായവരിലും വാസ്തവമാണ് തിരിച്ചറിയാവുന്ന ഒരടയാളം പോലെയാണ് സ്നേഹം. മറ്റൊന്നിന്റെ അടയാളമായി നാം ബാഡ്ജും ടോക്കണും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. തിരിച്ചറിയാൻ അതു സഹായകരമാണ്. കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യത്വത്തിലും സ്നേഹത്തിനു ഒഴിച്ചുകൂടാനാവത്ത ഒരു പങ്കുണ്ട്. യേശുവിന്റെ ഈ ഭൂമിയിലെ അവസാന ആഴ്ചയിൽ അവൻ മൂന്നു പ്രമുഖ കല്പനകൾ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അവയിൽ സ്നേഹവും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നേരിട്ടു സ്നേഹത്തെ ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് ആ കല്പനകൾ അവൻ പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നതു.

ദൈത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെ ഔന്നത്യത്തെ മത്തായി തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (മത്തായി 22:36-40). എല്ലാ കല്പനകളിലും പ്രാമുഖ്യ മേറിയതു സ്നേഹമാണെന്നും അവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ കല്പനയും അതിനോടു യോജിച്ചു നില്ക്കുന്നതു തന്നെ. ഒരാൾ തന്നെപോലെ തന്നെ തന്റെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കണം. യേശുവിനെ ക്രൂശിൽ തറച്ചു കൊല്ലുന്നതിനു മുൻപ് അവൻ സ്നേഹത്തിന്റെ പുതിയ കല്പന കൊടുക്കുന്നുണ്ട് (യോഹന്നാൻ 13:34,35). ശിഷ്യന്മാരോടു പറയുന്നതാണതു. ക്രിസ്തു നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും അന്യോന്യം സ്നേഹിപ്പിൻ എന്നാണ് അവൻ കല്പിച്ചതു. ലോകം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ ഉയർന്ന വ്യാപ്തി നാം ഇതിൽ കാണുന്നു.

കുറഞ്ഞ മറ്റെല്ലാം സ്നേഹവും പ്രയോജനരഹിതമത്രെ. സ്നേഹ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഗുണഫലങ്ങൾ പൗലോസ് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട് (1 കൊരിന്ത്യർ 13:1–3).

ഈ വലിയ സ്നേഹത്തെകുറിച്ചു ഒരദ്ധ്യായം തന്നെ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം, പെരുമാറ്റം, പ്രവർത്തി, നിലനില്പ് എന്നിവ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. വാചാലമായും വിദഗദ്ധമായും ഉപയോഗിക്കാവുന്ന രീതിയിലാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (1 കൊരിന്ത്യർ 13ഛ1–13). വിശ്വാസത്തെക്കാളും പ്രത്യാശയെക്കാളും വലുതാണ് സ്നേഹം; സ്നേഹം എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നതുമാണ് (1 കൊരിന്ത്യർ 13:13). സ്നേഹം എന്നതു സമ്പൂർണ്ണതയുടെ ബന്ധമാണ് (കൊലൊസ്യർ 3:14). തികഞ്ഞ സ്നേഹം പാപത്തിന്റെ ബഹുത്വത്തെ വെറുക്കുന്നു (1 പത്രോസ് 4:8). സ്നേഹം ഒരുനാളും പരാജയപ്പെടുന്നില്ല (1 കൊരിന്ത്യർ 13:8). ക്രിസ്തീയ കൃപയുടെ പാരമ്യമാണ് സ്നേഹം (2 പത്രോസ് 1:5–7). ദൈവം സ്നേഹമാണ്. യോഹന്നാൻ തന്റെ ഇരട്ട പ്രഖ്യാപനത്തിൽ അതു പറയുന്നുണ്ട് (1 യോഹന്നാൻ 4:8). നാം വാസ്തവത്തിൽ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധം പ്രകടമാകുന്നു. ഒരു വിശ്വാസിയെയും അവിശ്വാസിയെയും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്ന ഘടകമാണ് സ്നേഹം. അവരെ തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാവുന്ന അടയാളമാണ് സ്നേഹം.

ഒരു എരിവുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിയും തണുത്ത ക്രിസ്ത്യാനിയും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയാവുന്ന ഒന്നാണ് അവരിലെ സ്നേഹം. ഒരാൾ ദൈവത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടു ജീവിക്കുവാൻ അയാൾക്കു ദൈവത്തോടു സ്നേഹം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഒരാളുടെ സേവനം കണ്ടാൽ അറിയാം. അയാൾ അതു സ്വമനസാലെ അല്ലയോ എന്നു. വാസ് തവത്തിലുള്ള ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ അട

യാളമായിട്ടു സ്നേഹത്തെ കാണാം. യഥാർത്ഥ ശിഷ്യന്റെ കർത്തൃസേവനം സ്നേഹത്തോടെയായിരിക്കും. സ്നേഹം അനുസരണത്തെ പ്രകടമാക്കുന്നു.

2 അതൊരു ശ്രേഷ്ഠമായ ചോദ്യമാണ്

മഹത്വത്തിന്റെ കർത്താവാണ് ആ ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചതു എന്നതു കൊണ്ടാണ് ചോദ്യം ഉയർന്നതായി തീർന്നതു. അതു ആരോടു പറയുന്നു എന്നതും ശ്രേഷ്ഠതക്കു കാരണമായി തീരുന്നു. അറിയപ്പെടുന്ന അപ്പൊസ് തലനാണ്. അതിന്റെ മികച്ച സംക്ഷിപ്തതകൊണ്ടു അതു ഉയർന്നതാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യത്വം എന്നാൽ എന്താണോ അതിന്റെ അന്തർഭാഗത്തിലേക്കു ചെല്ലുന്നതിനാൽ ഇതു മേന്മയേറിയതാണ്. അതു ചോദിച്ച സമയവും പ്രാധാന്യമുള്ളതാകയാൾ അതിന്റെ ഔന്നത്യം മികവുറ്റതാകുന്നു. പത്രോസ് യേശുവിനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറഞ്ഞതിനാലും ആ ചോദ്യത്തിനു പ്രസക്തിയേറും.

★

ക്രമേണ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ

ഗ്ലെൻ കോളെ

കാര്യങ്ങളെ നമുക്കു വേഗത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നവയെന്നും പടിപടിയായി അഥവാ സാവധാനത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നവയെന്നും രണ്ടായി തരംതിരിക്കാം. ജീവിതം എന്നത് വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന കുമിള പോലെയാണെന്നത് വാസ്തവമാണ് (യാക്കൊബ് 4:4). അതിന്റെ അർത്ഥം, പെട്ടന്നു അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു എന്നതാണ്. ക്രമേണ സംഭവിക്കുന്ന ധാരാളം സംഭവങ്ങൾ

നമുക്കു ചുറ്റും നടക്കുന്നു. പലരും അതു ശ്രദ്ധിക്കുന്നേയില്ല. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം അതു തിരിച്ചറിയേണ്ടിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കുട്ടികൾ പെട്ടന്നാണ് വളരുന്നത്, അപ്പോഴാണ് നാം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്? രണ്ടു മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കാണുന്ന സ്നേഹിതരോ ബന്ധുക്കളോ പറയുമ്പോഴായിരിക്കും. അതെല്ലങ്കിൽ അവരുടെ മുൻപത്തെ ഫോട്ടോ കാണുമ്പോഴായിരിക്കും. ചില കുട്ടികളുടെ അപ്പനോ അമ്മയോ വിദൂര സ്ഥലങ്ങളിൽ ജോലിക്കോ ബിസിനസിനോ പോയി ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അവരുടെ മക്കൾ വളർന്നു വലുതായിരിക്കുന്നതായി കാണും. അവർക്കു സംഭവിച്ച മാറ്റം നിങ്ങളെ ആശ്ചര്യഭരിതരാക്കി മാറ്റും. ഭൂരിഭാഗം സമയവും അവരുടെ വളർച്ച സാവധാനത്തിലാണ് എന്നു പറയാം. അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസവും ബിരുദവും വിവാഹവുമെല്ലാം സാവധാനത്തിൽ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. ദൈവമാണ് ഈ വളർച്ച അവർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു. നാമും അതേ ക്രമമനുസരിച്ചു വളർന്നു വന്നവരാണ്. പക്ഷേ ഈ വളർച്ച നിരക്ക് ഓരോരുത്തരുടെയും കാലയളവിൽ പരിഗണിക്കാതെ കടന്നു പോകുന്നു എന്നു പറയാം.

മാതാപിതാക്കൾക്കു പ്രായമാകുന്നതും പതുക്കെ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമാണ്. മക്കളുമൊത്തു ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുന്നവർക്കു അവരിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഈ മാറ്റം പെട്ടന്നു ശ്രദ്ധിക്കാൻ പറ്റിയെന്നു വരികയില്ല. എന്നാൽ മക്കൾ ദൂരെ എവിടെയെങ്കിലും ജോലിക്കു പോയി മടങ്ങി വരുമ്പോൾ അവർക്കു ഈ വ്യത്യാസം ഉടനെ തിരിച്ചറിയാൻ പറ്റും. മുഖത്തോ നെറ്റിയിലോ ചുളിവുകൾ ദൃശ്യമാകും. കറുത്ത മുടിക്കു നര കയറു

ന്നതുമെല്ലാം അവർക്കു പെട്ടെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ക്രമേണ യുണ്ടാകുന്ന മാറ്റതിനാലാണ് എപ്പോഴും അടുത്തുള്ളവർക്കു ശ്രദ്ധിക്കാൻ പറ്റാത്തത്. പഴയ ഫോട്ടോ എടുത്തു നോക്കിയാൽ നമുക്കു സംഭവിച്ച മാറ്റം എത്രത്തോളം ഉണ്ട് എന്നു തിരിച്ചറിയാം. ഓരോ യാത്ര കഴിഞ്ഞു വീട്ടിലെത്തുന്നവർക്കു ഈ വ്യത്യാസം പെട്ടന്നു അനുഭവപ്പെടും. എങ്ങനെയായാലും ഒരു മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നു എന്നതു പരമാർത്ഥമാണ്. ഒരിക്കൽ അതു വളർച്ചയായിട്ടാണ് തോന്നിയതു. പിന്നീട് അതു മാറ്റമായിട്ട് തോന്നുന്നു. ഇത് ക്രമേണ സംഭവിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും അതി വേഗം സംഭവിച്ചാൽ നമുക്കു വേദനയും സങ്കടവും അനുഭവപ്പെടും.

സാവധാനത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ജീവിതത്തിലെ മറ്റു മാറ്റങ്ങളെയും പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്. ആത്മിയമായ കാര്യങ്ങൾ അവ നല്ലതായാലും മോശമായാലും വളരെ മന്ദഗതിയിൽ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അതു ശ്രദ്ധിക്കാതെ വിട്ടു കളയുന്നു. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു അല്പം ഒന്നു ചിന്തിക്കുക. അഞ്ചു പത്തു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ദൈവത്തോടും അവന്റെ വചനത്തോടും ഉള്ള നിങ്ങളുടെ ബന്ധം എങ്ങനെയായിരുന്നു? ഇപ്പോഴുള്ള നിങ്ങളുടെ ആത്മിയ ജീവിത നിലവാരവും ശോധന ചെയ്യുക. അപ്പോൾ അറിയാം എത്രത്തോളം നിങ്ങൾ മാറിയിരിക്കുന്നു എന്ന്. ആ ചിന്ത നിങ്ങളിൽ ഗുണകരമായ ഫലമുളവാക്കാൻ സഹായിക്കും. ഭൗതികമായും ആത്മികമായും ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റത്തെ ബൈബിളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും. മാതൃകാപരമായ മാറ്റത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകൾ പൗലോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്.

അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അ ധൈര്യപ്പെടാതെ ഞങ്ങളുടെ പുറമെയുള്ള മനുഷ്ൻ ക്ഷയിച്ചു പോകുന്നു എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അകമേയുള്ളവൻ നാൾക്കുന്നാൾ പുതുക്കം പ്രാപിക്കുന്നു. നൊടിനേരത്തേക്കുള്ള ഞങ്ങളുടെ ലഘുവായ കഷ്ടം അത്യന്തം അനവധിയായി തേജസിന്റെ നിത്യഘനം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടുവാൻ ഹേതുവാകുന്നു. കാണുന്നതിനെ അല്ല, കാണാത്തതിനെ അത്രേ ഞങ്ങൾ നോക്കികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാണുന്നതു താല്ക്കാലികം, കാണാത്തതോ നിത്യം. ശാരീരികമായി മാറ്റം ക്ഷയിച്ചു പോകുന്ന മാറ്റമാണ്. അല്പമായി ആ ഒരവസ്ഥയിലേക്കാണ് നാം നീങ്ങുന്നത്. എല്ലാവരുടേയും ഉള്ളിൽ ഉള്ള വിചാരം ഇവിടെ എന്നും കഴിയാമെന്നാണ്. യാഥാർത്ഥ്യം നേരെ മറിച്ചാണ്. ഭൗതികമായതെന്തും താല്ക്കാലികമായിട്ടുള്ളതാണ്. ആത്മികം ആയിട്ടുള്ളതാണ് എന്നേക്കും നില നില്ക്കുന്നത്.

പ്രായമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലെ ഈ മാറ്റത്തെ നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് കാണുന്നത്? ക്രമേണയുണ്ടാകുന്നതാണെങ്കിലും അതു സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റം തന്നെയാണ്. ഈ ദുഃഖകരമായ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ കുറക്കുവാൻ തിളച്ചു മറിയുന്ന യുവത്വത്തിനു കഴിയുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. യുവത്വത്തിൽ എന്തും ആകാം; എന്തും നേരിടാം എന്ന അമിതമായ ധൈര്യമുണ്ടാകും. പക്ഷേ കുറെ കഴിയുമ്പോൾ അതു പമ്പകടക്കും. പ്രായമാകുന്ന അസന്തുഷ്ടമായ അവസ്ഥ ഇല്ലാതാക്കാൻ ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗമുണ്ടോ? ഉണ്ട്. ആത്മികമായി ദൈവ വചനം പഠിച്ച് വിശ്വാസപൂർവ്വം അനുസരിച്ച് വളരുമ്പോൾ നമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആത്മിയ മാറ്റം ഭൗതികമായ മറ്റൊന്നു വളരുന്നു. ഒന്നു കുറയുമ്പോൾ മറ്റൊന്നു വളരുന്നു. ഒന്നു ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ മറ്റൊന്നു നിലനില്ക്കുന്നു. അതാണ് പുറമെയുല്ള മനുഷ്യനും അകമെ

യുള്ള മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. പക്ഷേ നമ്മുടെ ആത്മികമായ ആന്തരിക മനുഷ്യനെ ദൈവഹിത പ്രകാരം സൂക്ഷിക്കണം. ഈ മാറ്റവും പടിപടിയായി നടക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ദൈവം ഇതിന്റെ നിയന്ത്രണിനായി വരുന്നതു കൊണ്ടു നമുക്കു ഭയപ്പെടാനില്ല.

ചില ആളുകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആത്മിയമായ മാറ്റം വേദനാദനകമാണെന്നു പറയാതെ വയ്യ. പഴയ വിശ്വാസ്തമായ അവരുടെ വഴി വിട്ടുപോയ ചിലരെ കുറിച്ച് എല്ലാവർക്കും പറുവാനുണ്ടാകും. സാവധാനത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഇവയും. ദുഷ്ട ാരുടെ ആലോചന പ്രകാരം നടക്കാതെയും പാപികളുടെ വഴിയിൽ നില്ക്കാതെയും പരിഹാസികളുടെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരിക്കാതെയും യഹോവയുടെ പ്രമാണത്തിൽ സന്തോഷിച്ചു അവന്റെ ന്യയേപ്രമാണത്തെ രാപ്പകൽ ധ്യാനിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 1:1-2). ക്ഷമയോടെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നയിക്കേണ്ടതാനണ്. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം തെറ്റുവാൻ സമ്മതിക്കരുത്. അനുഗ്രഹത്തിനും ഭാഗ്യത്തിനും വേണ്ട മാറ്റമായിരിക്കണം നമ്മിൽ ആത്മിയമായി വേണ്ടത്.

ക്രമേണയുണ്ടാകുന്ന ഉയർച്ചയായലും താഴ്ച്ചയായാലും അതിന്റെ ഗുണവും നാം തിരിച്ചരിയണം. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ചിലർ പുറത്തു പോയിട്ടുണ്ട്. നാമധേയ വിഭാഗങ്ങളുടെ കുരുക്കിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ അധപ്പതനം അവർ മനസിലാക്കി അതിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞുവരുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കർത്താവ് വരുമ്പോൾ അന്ന് അവൻ വീണ്ടെടുക്കുന്നത് കർത്താവിന്റെ സഭയായ ഏക മണവാട്ടിയെയാണെന്നതു സ്പഷ്ടമാണ്. സത്യോപദേശവും ദുരുപദേശവും അവയുടെ പരിണിത ഫലവും ഓരോരുത്തരും തിരിച്ചറിയണം. പലരും അത് അത്ര കാര്യമായി

എടുക്കുന്നില്ല എന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ലോക ജീവിതത്തിനു ശേഷം മറ്റൊരു ലോകം വരുവാനിരിക്കുന്നു. അതായത് മരണശേഷം നമുക്ക് ഒരു നിത്യജീവൻ ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ലക്ഷ്യ ബോധം ഇല്ലാതെ ജീവിക്കുന്നവർക്കും, നിരാശയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്കും ദൈവം ഒരു പ്രത്യാശ നൽകുന്നു.

ക്രിസ്തുയേശു മാത്രമാണ് ഏതൊരു മനുഷ്യനും ഇന്ന് പ്രത്യാശയായിട്ടുള്ളത്. അവൻ പാറയും ഉറപ്പുള്ള ഗോപുരവുമാണ്. പാപങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കുവാനും ശിക്ഷിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരം അവനു മാത്രമാണുള്ളത്. മനസ് പുതുക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ ദൈവം ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. മതങ്ങൾ അനവധി ലോകത്തിലുണ്ട്. അവയെല്ലാം ധാരാളം നല്ല കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. നിത്യജീവൻ മറ്റാരും വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ല. മതപരമായി ഇന്നു സർവ്വാധികാരവുമുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിനെ പോലെ മറ്റാരും മരിച്ചവരിൽനിന്നും ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല. സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ കർത്താവിന്റെ മാർഗം അല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗമില്ല എന്ന കാര്യം ആരും മറക്കരുത്. ആ ഒരു വെല്ലുവിളി മറ്റാരും നടത്തിയിട്ടില്ല.

ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും ഭക്തിയും എവിടെ നിൽക്കുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കുക. നിങ്ങളുടെ മനസും ഹൃദയവും കർത്താവിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കണം. സുവിശേഷ സന്ദേശം കേട്ട് വിശ്വസിക്കണം. യേശുവിന്റെ മരണമാണ് ആത്മിയ മരണം ഒഴിവാക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ മരിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ, മരണത്തെ ജയിച്ചവനിൽ ആശ്രയിക്കണം. കർത്താവ് ഇപ്പോൾ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരുന്നു വാണുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സകല വാഴ്ച്ചകളെയും ശക്തികളെയും നീക്കം ചെയ്യുവാനുള്ള ശക്തി കർത്താവിനുണ്ട്. ദൈവിക ഭവനമാണ് എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നത്. അതിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ പുതിയ നിയമപ്രമാണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക.

✶

Watch!

SATHYANADAM

TV PROGRAME

TRUE GOSPEL MESSAGE

Speaker:

Bro.P.K. VARGHESE

Saturday **6 am to 6.30 am**

On JAI HIND CHANNEL

കേൾക്കുക!

സത്യനാദം

ബ്രദർ.

പി.കെ വർഗ്ഗീസ്

പ്രസംഗിക്കുന്നു

എല്ലാ ശനിയാഴ്ച്ചയും

രാവിലെ 6 മണിക്ക്

ജയ്ഹിന്ദ് ടിവിയിൽ

കേൾക്കുക!